

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **v I. rade M., s. r. o., T., IČO: X., v II. rade Ing. Z., N.**, obidvaja zastúpení Advokátska kancelária JUDr. D., s. r. o. T., IČO: X., proti žalovanému: **V., a. s., M., IČO: X., o nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie navrhovateľa v I. a II. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob/406/2012-167 zo dňa 09. 11. 2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 35 Cb/110/2012-103 zo dňa 11. 07. 2012 tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

V odôvodnení uviedol, že dňa 17. 08. 2012 bola súdu prvého stupňa doručená žaloba o určenie neúčinnosti a neplatnosti výzvy na zaplatenie dlžných čiastok podľa zmluvy o úvere zo dňa 27. 08. 2011, Oznámenia o realizácii zabezpečovacích prostriedkov - realizácie záložného práva k obchodnému podielu zo dňa 08. 02. 2012 zaslaného žalovaným žalobcovi v II. rade, neplatnosti Ručiteľskej listiny č. X. zo dňa 29. 04. 2010 a Ručiteľskej listiny č. X. zo dňa 24. 02. 2010 ako aj neplatnosti Zmluvy č. X. o zriadení záložného práva na obchodný podiel a súvisiace práva, zriaďujúce záložné právo na obchodný podiel o veľkosti 100 % na obchodnej spoločnosti M., s. r. o., ktorý zodpovedá peňažnému vkladu ako podielu na základnom imaní navrhovateľa v II. rade vo výške 9 959,- eur /na poštu bola žaloba podaná dňa 16. 08. 2012, teda v lehote, stanovenej v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa/.

Pre posúdenie, či sú v danom prípade predpoklady pre zastavenie konania z dôvodu prekážky veci už rozhodnutej alebo prekážky skôr začatého konania je potrebné posúdiť, či v konaniach, vedených na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 29 Cb/12/2012, ďalej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50 C/7/2012 ako aj v tomto súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35 Cb/110/2012 ide o totožných účastníkov konania a o totožný predmet konania o nariadenie predbežného opatrenia.

Pri nariadení predbežného opatrenia sa zásadne vychádza z toho, čo je alebo bude predmetom konania vo veci samej, teda v súvislosti s akým nárokom je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov, resp. či je daná obava, že výkon súdneho rozhodnutia o konkrétnej veci samej je ohrozený. Predbežné opatrenie je viazané na konkrétny právny nárok a nie je preto pre posudzovanie prekážky veci rozhodnutej alebo skôr začatého konania rozhodujúce, že navrhovateľ v dvoch rôznych sporoch navrhuje nariadiť predbežné opatrenie rovnakého znenia /obdobne rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obdo/7/2008 zo dňa 29. 04. 2008/.

Konanie o nariadenie predbežného opatrenia vedené na Okresnom súde v Trenčíne sp. zn. 29 Cb/12/2012, kde bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia opakovane zamietnutý, bolo právoplatne skončené dňa 15. 05. 2012. Žalobu vo veci samej v konaní pred Okresným súdom v Trenčíne navrhovateľa nepodali.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia vedeného na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 50 C/7/2012 bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. Žalobca podaním zo dňa 04. 10. 2012 vzal návrh na nariadenie predbežného opatrenia späť, avšak odvolací súd späťvzatie návrhu uznesením zo dňa 29. 10. 2012 nepripustil.

Odvolací súd porovnal obsah návrhov na nariadenie predbežného opatrenia vedených na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 29 Cb/12/2012 /odvolací súd vychádzal z obsahu právoplatného uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia/ a na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35 Cb/110/2012 a konštatoval, že predbežné opatrenie vedené pred okresným súdom v Trenčíne sp. zn. 29 Cb/12/2012 sa vzťahovalo k veci samej o určenie, že odporca nemá právo vykonávať záložné právo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva za predpokladu, že navrhovateľ koná v súlade s reštrukturalizačným plánom. V tomto súdnom konaní je predbežné opatrenie požadované na úpravu práv a povinností na čas do rozhodnutia veci samej o určenie neúčinnosti a neplatnosti výzvy na zaplatenie dlžných

čiasťok podľa zmluvy o úvere zo dňa 27. 08. 2010, Oznámenia o realizácii zabezpečovacích prostriedkov - realizácie záložného práva k obchodnému podielu zo dňa 08. 02. 2012 zaslaného odporcom navrhovateľovi v II. rade, neplatnosti Ručiteľskej listiny č. X. zo dňa 29. 04. 2010 a ručiteľskej listiny č. X. zo dňa 24. 02. 2010 a neplatnosti Zmluvy č. X. o zriadení záložného práva na obchodný podiel o veľkosti 100 % obchodnej spoločnosti M., s. r. o., ktorý zodpovedá peňažnému vkladu ako podielu na základnom imaní navrhovateľa v II. rade vo výške 9 959,- eur. Pre rozhodnutie veci samej /aj pre posúdenie opodstatnenosti predbežného opatrenia vo vzťahu k týmto predmetom konania vo veci samej/ sú po vyhodnotení základného predpokladu žaloby o určenie ktorým je existencia naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení podstatne odlišné skutočnosti. Nejedná sa preto o prekážku litispendencie pre vedenie konania o nariadení predbežného opatrenia na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35 Cb/110/2012.

Odvolačí súd sa preto ďalej zaoberal existenciou podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. Z obsahu spisu mal odvolačí súd za osvedčené, že navrhovateľ v I. rade ako dlžník a odporca ako veriteľ uzavreli dňa 18. 02. 2009 Zmluvu o kontokorentnom úvere č. X.. Navrhovateľ v II. rade uzavrel dňa 29. 05. 2010 s odporcom Zmluvu č. X. o zriadení záložného práva na obchodný podiel odporcu v II. rade v spoločnosti odporcu v I. rade, a to na zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. X.. Ako osvedčili navrhovatelia pripojenými listinnými dôkazmi navrhovateľ v II. rade dňa 29. 04. 2010 vykonal ručiteľské vyhlásenie č. X. na zabezpečenie pohľadávky odporcu voči navrhovateľovi v I. rade zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. X.. Odporca vyzval navrhovateľa v I. rade na zaplatenie dlžných čiastok podľa zmluvy o úvere. Listom zo dňa 08. 02. 2012 odporca oznámil navrhovateľovi v II. rade realizáciu záložného práva k obchodnému podielu navrhovateľa v II. rade v spoločnosti navrhovateľa v I. rade.

Navrhovatelia v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia tvrdili, že predbežné opatrenie je potrebné nariadiť, pretože odporca koná v rozpore s právnou úpravou zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v dôsledku čoho môže dôjsť k zmareniu účelu reštrukturalizačného konania a schváleného reštrukturalizačného plánu.

Podľa odvolacieho súdu v danom prípade nebola osvedčená naliehavosť potreby dočasnej úpravy, keď oznámenie o realizácii záložného práva je zo dňa 08. 02. 2012 pričom ku dňu doručenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa odporcovi, odporca nepristúpil k realizácii svojho záložného práva a ani nebolo osvedčené, že by takáto realizácia

bezprostredne hrozila. Odvolací súd mal tiež za to, že navrhovatelia neosvedčili, že by odporca konal v rozpore so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii a že by svojim konaním maril alebo hrozil zmarením reštrukturalizačného plánu. Súd tiež poukázal na ustanovenie § 155 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, z ktorého vyplýva, že veriteľ má právo domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z majetku tretích osôb, ktoré splnenie záväzku zabezpečujú aj napriek tomu, že dlžník má pohľadávku splniť v zmysle reštrukturalizačného plánu v inej lehote splatnosti, prípadne v inej výške.

Odvolací súd preto dospel z záveru, že neboli splnené predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia a preto odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 3 a § 220 O. s. p. zmenil tak že návrh zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 145 O. s. p. súd prvého stupňa.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali navrhovatelia dovolanie.

Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Oznámenie o realizácii zabezpečovacích prostriedkov - realizácia záložného práva k obchodnému podielu zo dňa 08. 02. 2012 dostatočne odôvodňuje naliehavosť potreby dočasnej úpravy. Navrhovatelia sú v neistote ohľadom svojho právneho postavenia, keďže nedokážu predvídať ľubovôľu odporcu k výkonu záložného práva a odporca zneužíva tento právny stav na posilnenie svojej pozície v obchodno-záväzkovom vzťahu účastníkov konania. Snahou žalovaného je dosiahnuť uspokojenie jeho popretej pohľadávky pred jej možným zistením v incidenčnom konaní a zároveň dosiahnuť prednostné uspokojenie veriteľa navrhovateľa v I. rade pred ostatnými reštrukturalizačnými veriteľmi a to v rozpore so schváleným plánom. Ďalej dovolatelia poukazujú na obsah reštrukturalizačného plánu a akcesorickú povahu ručenia a záložného práva.

Navrhujú, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a uloží odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľom trovy konania.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s odôvodnením dovolaním napadnutého rozhodnutia. Navrhovatelia neosvedčili naliehavosť dočasnej úpravy a rovnako ani skutočnosť, že konanie odporcu je v rozpore s reštrukturalizačným plánom.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O. s. p./, po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania /§ 240 ods. 1 O. s. p./ zastúpení advokátom /§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p./ bez nariadenia pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p./ najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, preto je potrebné ho podľa § 243b ods. 5, prvá veta O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Ako vyplýva z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, dovolaním ako mimoriadnym opravným prostriedkom nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa /§ 236 ods. 1 O. s. p./.

V prejednáwanej veci odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností /§ 109 ods. 1 písm. c//, na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, sú stanovené v odseku 2 uvedeného ustanovenia.

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach, týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., proti uzneseniu o predbežnom opatrení nie je prípustné dovolanie bez ohľadu na to, či odvolací súd vo svojom uznesení potvrdí alebo zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladá dovolaciemu súdu povinnosť vždy prihliadať na prípadnú procesnú vadu, uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu na to, či takúto vadu účastník namieta alebo nie. Dovolací súd sa preto neobmedzil iba na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p. ale tiež skúmal, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd, uvedených v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia.

Dovolatelia vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ nenamietali a v dovolacom konaní tieto vady ani neboli zistené. Prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Keďže v danom prípade dovolanie navrhovateľov proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 ods. 3 O. s. p. prípustné a vada konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ nebola zistená, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalobcov podľa § 243b ods. 5, veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Odporcoví, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, trovy nevznikli, neboli mu preto priznané.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková